

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εἶνε ψεῦδος; Εἶνε ἀλήθεια; Εἶνε πυροτέχνημα; Εἶνε πρωταπριλιάτικη εἰδησις τῆς Νέας Ἐφημερίδος; Εἶνε τὸ τελευταῖον καὶ μᾶλλον παρακεκινδυνευμένον ἄλμα ἀκροβάτου; Εἶνε ἡ ἐσχάτη ἀπόπειρα τῆς ἐφαρμογῆς ἄλλην μίαν ἀκόμη φοράν τῆς αὐτῆς παλαιᾶς καὶ τριβείσης φενάκης ἐπὶ τῆς ἄγαν ὑπομονητικῆς κεφαλῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ;

Τὰς ἐρωτήσεις ταύτας θὰ ἐπεθυμοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἰλικρινῶς νὰ μὴ εὕρισκώμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀποτείνωμεν ἄλλ' ἢ κυβέρνησις πρέπει νὰ αἰτιάται, ὡς εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, ἐκυτὴν καὶ μόνην, ἐὰν κατώρθωσιν νὰ ἐπιτύχῃ τέλος τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν πᾶσα αὐτῆς ἡ ἐργασία καὶ ἡ φροντίς ἀπ' ἀρχῆς ἔτεινε: τὴν διέγερσιν τῆς κοινῆς δυσπιστίας. Διὰ τοῦτο τὰ ἀνωτέρω ἐρωτηματικὰ εἶνε ἢ μᾶλλον εὐγλωττος καὶ ἢ μᾶλλον πιστὴ ἔκφρασις τοῦ γενικοῦ συναισθήματος, ὅπερ παρηκολούθησε τὴν τῆ ἐσπέρας τῆς Παρασκευῆς, ἐν τῇ «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως», ἐξῶθεν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, τοιχοκόλλησιν τοῦ νέου Διατάγματος. Τὸ δηλητήριον τοῦ πυρρυνισμού πρὸς πᾶν ὅ,τι βλέπει καὶ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀκούει, δι' οὐ ἀπὸ ἐξαμήνου ἐνοφθαλμίζει ἢ κυβέρνησις του τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ἔχει διακλαδωθῆ ἀρκετὰ βαθέως μεταξὺ τῶν φλεβῶν του, ὥστε νὰ μὴ τὸ ἀφίνη νὰ χαρῆ καὶ νὰ πιστεύσῃ τὸ ἀπροσδόκητον τοῦτο ἄγγελμα μεθ' ὅλου τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μεθ' ὅλης τῆς ἀγαλλιᾶσεως, ἣν ἤξιζεν. Ἄλλ' οὐχ ἤττον δὲν δύναται ἢ νὰ ἀντιλαμβάνεται συγχρόνως ὅτι τὴν φοράν ταύτην ὁ ἐμπαιγμὸς θὰ ἦτο πολὺ τραχὺς, ὅτι ἐξόχως τολμηροὶ θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ὑπέβαλλον αὐτὸ ἐπὶ ἐν ἄλλο ἐξαμῆνον εἰς τὴν αὐτὴν ἠθικὴν ἀναστάτῳσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὕλικὴν ἐκρυθμίαν ὑφ' ἧς κατεβρώθη τὸ προηγηθέν, καὶ ὅτι ἡ κίνησις αὕτη μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ ὅπωςδὴποτε τέλος πάντων τοῦ ὀλεθρίου ζατρικίου τὴν ἐκθάσιν.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς τοῦλάχιστον προσαγορεύομεν εὐπίστως καὶ εὐφροσύνως τὸ γεγονὸς, ὡς βῆμα προόδου, ἔστω καὶ πρὸς ἀπότομον, ἔστω καὶ πρὸς ἀδηλον, ἔστω καὶ πρὸς καταστρεπτικὴν ἴσως λύσιν. Ἐν ἡ θέσει εὕρισκώμεθα σήμερον ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, δὲν θὰ ἔτρεχε βεβαίως οὐδαμῶς τὸν κίνδυνον νὰ ἐκληφθῆ ὡς λέγων τι ὅλως τερατῶδες καὶ παράδοξον ὁ ἀποφαινόμενος ὅτι ἐνίστε ἢ καταβαράθρωσις εἶνε πολὺ τῆς ἀποτελεσματώσεως προτιμότερα.

Κόθορνος

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τράπεζα κυκλοτερῆς εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης· περὶ αὐτὴν κάθηται οἱ πέντε ὑπουργοί. Ὁ κ. Παναμιχαλόπουλος ὑπογράφει διορισμοὺς τινάς, ὁ κ. Κοντογοῦρης θωπεύει τὰς παραγραφίδας του, ὁ κ. Μπούμπουλης κατασκευάζει ἐκ χάρτου μικρὰ πλοῖα, ὁ κ. Μαυρομιχάλης κόπτει διὰ ψαλίδος μικρὰ στρογγύλα τεμάχια ἐκ φύλλου τενεκέ δι' ἔθνοςημα.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Λοιπὸν εἰμεθα ὅλοι;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅλοι.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ (μετ' ἐπισημότητος). Ἄς μετρηθῶμεν.

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Περιττόν, κύριε πρόεδρε· δὲν θὰ μᾶς φάη ὁ λύκος.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Κύριε συνάδελφε, εἰς πάσας τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις συνειθίζω νὰ λαμβάνω τὰ μέτρα μου.

(Μετρεῖ) Ἐνας, δύο, τρεῖς, τέσσαρες... καὶ ὁ πέμπτος;... ποῦ εἶνε ὁ πέμπτος;

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὁ πέμπτος;... ὁ πέμπτος εἴθε σεις!

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἄ!... ἐγὼ!... πολὺ καλὰ. Λοιπὸν,

κύριοι συνάδελφοι, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἡ Εὐρώπη ἤρχισε νὰ καταπονῆται. (Μεγάλῃ συγκίνησις). Ναι, κύριοι συνάδελφοι! Ὁ Βίσμαρκ ἀσθενεῖ, ἡ Ρωσσία ἀποσκιρτᾷ, τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον κλονίζεται, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία συνάπτουν μεγάλα δάνεια, τὸ Βέλγιον συνταράσσεται ὑπὸ τῶν ἀναρχικῶν... ὁ λαὸς τῆς Γερμανίας, λέγει ἐν τηλεγράφῳ, ἐπανεστάτησεν ὀλόκληρος κατὰ τῆς Ἀγγλίας...

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Κύριε πρόεδρε, πλανᾶσθε τὸ τηλεγράφημα λέγει ἀὸ λαὸς τῆς Βερμανίας...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Τῆς Βερμανίας, τῆς Γερμανίας ἀδιάφορον!.. Δύο ὑπουργοὶ τῆς Ἀγγλίας παραιτοῦνται...

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Τί ἀνόητοι!

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἡμᾶς ἀποβλέπει ἡ ἔκφρασις σας, κύριε συνάδελφε;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅχι δά! τοὺς Ἀγγλοὺς ὑπουργοὺς οἱ ὅποιοι παρητήθησαν.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Πολὺ καλὰ. Λοιπὸν, ὡς σᾶς ἔλεγα, ἤρχισεν ἤδη νὰ μεταβάλληται ὁ ροῦς...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Καθόλου, κύριε πρόεδρε· χθὲς ἤμεθα μαζί...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Μὲ ποῖον;...

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Μὲ τὸν Ροῦς, τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Νόρδεμρελτ...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ!.. Ἐννοῶ τὸν ροῦν τῶν πραγμάτων. Αἱ περιστάσεις ἤρχισαν νὰ γίνωνται εὐνοϊκαί· ἔχοντες τὸν ἕνα πόδα ἐπὶ τοῦ πολέμου, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῆς εἰρήνης, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῶν προπαρασκευῶν, τὸν ἕτερον ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων...

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Αἱ!... μὰ στάσου, κύριε πρόεδρε!... ἐμέτρησες τέσσαρα πόδια ὡς τώρα.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἀδιάφορον ὅσους περισσοτέρους πόδας ἔχομεν, λίαν στερεώτερον βαδίζομεν κατὰ τὰς παρούσας δυσχερεῖς περιστάσεις. Ἐχοντες λοιπὸν ἕκαστον τῶν ποδῶν εἰς τὸ οἰκεῖον σημεῖον πρέπει νὰ προχωρήσωμεν ἀκίνητοῦντες, δηλαδὴ ν' ἀκίνητῶμεν προχωροῦντες. Νομίζω ὅτι ἐξηγοῦμαι σαφῶς;

ΠΑΝΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Σαφέστατα, κύριε πρόεδρε, καὶ ἀπορῶ πῶς αὐτὸ τὸ κοινὸν δὲν ἀρκεῖται εἰς τόσον σαφεῖς ἐξηγήσεις.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἀδιάφορον τὸ κοινὸν ὑπῆρξε πάντοτε ἀχάριστον· ἀλλ' ὁ χρόνος, ἀλλ' ἡ ὥρα... μολονότι ἀμφοτέρω εἶνε ἀντιπολιτευόμενα... θὰ δείξουν ἂν εἰργάσθημεν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἔθνους.

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Καὶ αἱ ἡλικίαι;...

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Τὸ δικάγμα, καθὼς γνωρίζετε, εἶνε ὑπογεγραμμένον· δὲν τὸ ἐδημοσιεύσαμεν ὁμῶς διὰ νὰ ὠριμάσουν ἐπὶ τινὰ καιρὸν εἰσέτι αἱ δι' αὐτοῦ καλούμεναι ἡλικίαι, ἐπειδὴ ὡς γνωστόν, ὅσον μᾶλλον ὠριμοὶ εἶνε τόσον κάλλιον ἀντέχουν εἰς τὸν στρατιωτικὸν βίον. Ἐν τούτοις ὁ ὑπάρχων στρατὸς θὰ διαμῆνῃ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τὰς σηνάς!...

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Κύριε πρόεδρε, προτείνω χάριν οικονομίας νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς σηνάς τοῦ κατεδαφισθέντος θεάτρου τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΟΛΟΙ. Μάλιστα.

ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ. Καὶ ἂν δὲν φθάνουν, νὰ παραλάβωμεν καὶ μερικὰς ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Ἡ ἰδέα εἶνε ἀρίστη. Ἐχουσιν οἱ λοιποὶ συνάδελφοι καμμίαν ἄλλην πρότασιν;

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Πρέπει νὰ λυθῆ τὸ ζήτημα τοῦ ἔθνοςήμου. Τὸ ἔθνοςημα πρέπει νὰ κατασκευασθῆ ἀπὸ τενεκέν·

αυτό εἶνε τὸ ἐθνικὸν μέταλλον καὶ τὸ συμφωνότατον μὲ τὸν προορισμὸν τοῦ στρατοῦ μας.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησης. Ἐχει τίποτε νὰ προτείνῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν;

ΜΠΟΥΜΠΟΥΑΝΗΣ. Ἐπειδὴ ἐνίστη πάσχω ἀπὸ Σφακτηρίαν δηλ. ἀπὸ πόνον εἰς τοὺς ὀδόντας, νὰ διορισθῇ εἰς ὀδοντοῖατρος εἰς τὸν Ναύσταθμον.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Δεκτόν· καὶ ὁ κύριος ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν;

ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. ὦ! ἐγὼ φροντίζω μόνον διὰ τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν καὶ διὰ τὴν κανονικὴν πέψιν τῶν καταναλισκομένων... διὰ τοῦτο παρακαλῶ ν' ἀφειθῇ εἰς ἐμέ ἡ προμήθεια τῶν κοκκινογουλιῶν καὶ λοιπῶν φυτικῶν οὐσιῶν.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ. Πολὺ καλῶ. Καὶ τώρα, φίλοι συνάδελφοι, ἄλλο τι δὲν ἀπομένει εἰμὴ νὰ συντάξωμεν τὸ πρῶτον διάφορον διὰ νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ Ἐργε. Διαφῶρον Ἀθηνῶν.

(Οἱ ὑπουργοὶ εἴλοιοι συσκέπτονται καὶ μετὰ μικρὰν συζήτησιν συντάσσουν τὸ ἐξῆς διάφορον).

«Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως μένει πάντοτε ἀναλλοίωτος. Ἀφοῦ παρεσκευάσθησαν τὰ στελέχη, αἱ ἡλικίαι προσκαλοῦνται. Αἱ παρασκευαὶ θὰ ἐξακολουθήσωσιν· ὁ στρατὸς θὰ διαμείνῃ ὑπὸ τὰς σκηνάς. Ἡ κυβερνήσις δὲν δύναται ν' ἀκούσῃ τὰς διαταγὰς τῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ θέλει λάβῃ ὅσα μέτρα ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖα».

(Τῇ βοήθειᾳ δὲ τῶν λεξικῶν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων γλωσσικῶν γνώσεων τῶν ὑπουργῶν μεταφράζεται γαλλιστὶ τὸ ἀνωτέρω ὡς ἐξῆς):

« La sentinelle de l'energie du Gouvernement reste toujours analliotte. Depuis que le troncs se sont préparés, les âges s'invitent. Les Vendredis seront continuées; l'armée campera sous les scènes. Le gouvernement ne peut pas ecouter les ordonnances des Forces, mais il prendra tous les mètres qu'il aurait jugé lieux d'aisance».

ΣΤΡΕΨΙΣΜΟΣ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐπὶ τῇ πολεμικῇ ἀγγελίᾳ τῆς κλήσεως τῶν ἡλικιῶν καὶ τῆς πιθανῆς συνομολογήσεως νέου δανείου μετὰ τῆς Τραπεζῆς τὰ καὶ πρότερον ὑπερτιμημένα εἰκοσάφραγκα ἔφθασαν τὸ κατακόρυφον τῆς ὑψώσεώς των. Τί εὐδαίμων ἐποχὴ αὕτη καθ' ἣν τὸ σύγχρονον αὐτὸ νόμισμα θὰ καταντήσῃ ἐπίσης σπάνιον ὡς τὰ τῶν Πτολεμαίων, οἱ δὲ ἀριθμοὶ θὰ χάσωσιν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὴν σημασίαν των, ὥστε λέγοντες φράγκα εἴκοσι θὰ ἐννοῶτε τεσσαράκοιτα!

Θέσις τις ἐν τῇ ξηρᾷ ἀνωθεν τῆς Σαλαμίνας ὀχυρωθεῖσα ἐσχάτως ὠνομάσθη μιζοβαρβάρως Πυροβολεῖον Ξέρξου. Ἐὰν ἡ ὀνομασία αὕτη ἰδῶθῃ ἐπιτήδες ὅπως χαρακτηρίσῃ τὸν τρόπον τῆς ὀχυρώσεως καὶ τὸ εἶδος τῶν πυροβολικῶν μηχανημάτων, ἅτινα ἐτοποθετήθησαν ἐν αὐτῇ, ἀναμφιβόλως ἐπιτυχέστερα ὀνομασία δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ διότι ταῦτα μόνον πρὸς τὰ ἐπὶ Ξέρξου δύνανται νὰ διαγωνισθῶσι.

Ἦρχισαν οἱ πρῶτοι ἀκροβολισμοὶ τοῦ προβλεπομένου μεγάλου ἀγῶνος μεταξὺ Πρωτῶν καὶ Ὁρῶν περὶ τοῦ πόσα πηλίκια εἶχες ἐσὺ καὶ πόσα ἔφερα ἐγὼ, κλπ. Ἐκ πρῶτου ἀγῶ-

μεθα νὰ πιστεύσωμεν σπουδαίως μὴ κατὰ λάθος ἐδημοσιεύθῃ τὸ περὶ συγκλήσεως τῶν δύο ἡλικιῶν διάταγμα ἀντὶ τοῦ περὶ συγκλήσεως τῆς βουλῆς.

Ἐκ Λισσαβῶνος ἐλάθομεν μακρὰν ἐκθεσιν εἰδικοῦ ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ λαθόντος ἐπιτήδες συνέντευξιν μετὰ διασήμου πορτογάλλου στρατηγοῦ, περιέχουσαν πλήρες πολεμικὸν σχέδιον τῆς πορείας, ἣν πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν κατὰ τὴν ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐν περιπτώσει μονομαχίας μετὰ τῆς Τουρκίας. Ταύτην δὲν ἐκρίναμεν σύμφωρον νὰ δημοσιεύσωμεν προτοῦ ὑποβάλωμεν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖον, ὅπερ ἀπηγόρευσεν ἡμῖν τοῦτο, ἐκράτησε δὲ ταύτην ὅπως συμμορφωθῇ ἐν δεδομένῃ περιστάσει. Χαίρομεν δὲ, ἂν καὶ ζημιούμεθα οὕτω, ὅτι τὸ Ἄστυ κατώρθωσε καὶ τριαύτην ὑπηρεσίαν νὰ προσφέρῃ τῇ πατρίδι σήμερον.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν ὅτι ἤρξατο αἰσίως καὶ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ μεγαλοπρεποῦς κτιρίου ἡ Ἐκθεσις τῶν Ὀλυμπίων. Ἦδη τριακόσιαι μεταχαὶ τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἐξετέθησαν... εἰς κίνδυνον. Εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην διέπρεψεν ἰδίως τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Ἐταιρίας.

Τί ἔρωτα ὅπου ἔχει πρὸς αὐτὴν τὴν Διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων ὁ κ. Μανσόλας! Ἴδου ὅτι, ἀποδιωχθεὶς ἐξ αὐτῆς, ζητεῖ τώρα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου νὰ μεταφέρῃ ἀπαραλλάκτως τὸν τρόπον, καθ' ὃν διεύθυνεν ἐκεῖνα, καὶ ἐν τῇ διεύθυνσει τῶν χρημάτων τῶν Ὀλυμπίων!

Ἐκ τῶν σταλεισῶν ἡμῖν ἐπὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐρωτήσεως πλείστων ἀπαντήσεων:

Α'. Ἡ τελευταῖον καταρατὴς γενομένη σχέσις μεταξὺ τῶν ἀστέρων, δι' ὧν σημεῖονται ἀμφότερα τὰ εἶδη τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν κάμνεται λόγος, εἶνε ἀπλῆ σχέσις παράγοντος καὶ παραγομένου.

Β'. Ὅτι οἱ τοῦ πρώτου τῶν δύο εἰδῶν φανερόνως συνήθως τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ περιεχομένου, ἐνῶ οἱ τοῦ δευτέρου ἔχῃ πάντοτε.

Γ'. Ὅτι ἀντιπροσωπεύονται καὶ οἱ τῶν δύο ἐν τῇ ὑπουργικῇ συμβουλῇ διὰ κοινοῦ πληρεξουσίου.

Αξενόσεις

ΠΡΟΣ ΤΟ «ΑΣΤΥ»

Ὁ Κώστας ἔχει παρελθόν, καὶ τὸ γνωρίζει δλ' ἡ γῆ!
Ἐχει καὶ μέλλον ὁ Κωστής, ἀφοῦ καὶ ὁ Κράξ τ' ὀμολογεῖ.
Πλὴν παρελθόντος μεταξὺ καὶ μέλλοντος ζητεῖ παρόν:
Εὐμένειαν, ἐνθάρρυνσιν... Αἰ! τὸν κακὸν τοῦ τὸν καιρόν!

Ἐρωτηματο

